

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az ipari életpálya.

Egyedül Magyarország volt és van abban a súlyos helyzetben, hogy a népek versenyében lépést kell tartania az ipar nagyszabású eszközei felett rendelkező államokkal, holott ő maga csak tulnyomóan földmívelő állam. Csak nagy fáradság és erőfeszítés után juthatunk oda, hová a szerencsésebb gazdasági viszonyok közt élő népek eljutnak szinte fáradság nélkül. Legszebb reményeink fényében mindig leend egy sötét pont: az aggodalom, hogy miként viseljük el fokozott igényeink terheit jövőre.

A színter nemzeti létünkben mutatkozó ezen ellenmondást csak egyféleképpen szüntethetjük meg: csak úgy, ha a modern magyar államot a modern gazdasági alapra helyezzük át: ha t. i. bírni fogunk a modern létküzdő leghatalmasabb fegyverével: az iparral.

Ettől függ nemcsak pénzügyi egyensúlyunk tartós és állandó fentartása, hanem ettől függ nemzeti munkánk végleges sikere, ettől fejlődésünk, haladásunk. Minden törekvésünk sikere szoros kapcsolatban áll ezzel. S ma már, hála az égnek, oda jutottunk, hogy senki sem vonja kétségbe többé fenti lételünk igazságát.

Az állam és különösen annak agilis kereskedelemügyi minisztere részéről kifejtett nagyméretű iparfejlesztési mozgalom a legkézzelfoghatóbb módon igazolja azt, hogy a becsülettel végzett ipari munka a nemzet életében és boldogulásában nem utolsó tényező.

Az állammal nemes versenyre kél a társadalom, amidőn a hazai ipar pártolásával igyekszik azt elősegíteni fontos munkájában. Ezen

mozgalom van hivatva a már úgy is foszladozni kezdő elöitéletet végképen eloszlatni és meggyőzni e hazának minden rendű és rangú fiát arról, hogy érdemeket szerezni és a hazát hűséggel és eredménnyel szolgálni nemcsak az irodában vagy harczmezőn, de az iparos műhelyben s a gyárak füstös levegőjében is lehet.

Fejlesztjük is az ipart, mert ezáltal fejlesztjük nemzetünk jólétét és vagyonosodását. Neveljük művelt iparosokat, akik feladatuk magaslatára emelkedvén, finomult izléssel és szakmabeli jártassággal uttörői, előharcosai legyenek a magyar ipar felvirágoztatásának. Tereljük művelt ifjainkat is az iparos pályára, mert csak a művelt lélek alkotta ipari munka veheti föl a versenyt más nemzeteknek már jóval fejlettebb iparával. Tereljük jobbmódu ifjainkat is az iparos pályára, mert csak így biztosíthatjuk nemzetünk részére az iparban szükséges anyagi tőkét.

Tegyük félre végre-valahára az elavult előitéletet, hogy iparosnak lenni szegény. Az az idő elmúlt. Az akkor volt, amikor még az iparos tanoncokat éveken át csak a mester egyik mindenesének, szolgájának tekintették. Most már a magas kormány a csaknem minden fontosabb iparos pályára szervezett szakiskolák által gondoskodott arról, hogy a műveltebb és vagyonosabb osztály is aggodalom nélkül és nyugodt lélekkel adhassa fiait az iparos pályára abban a tudatban, hogy gyermekeik ez iskolákban az erkölcsiség, a közmiveltség és hazafiság szemellett tartásával a választott pályára elméletileg és gyakorlatilag kiképeztetnek és komoly munkaszeretetre neveltetnek. A szegényebb osz-

tály tehetséges ifjainak pedig a tandijelengedés, az ösztöndíjak és munkadíj adományozása teszi lehetővé ez iskolákban való kiképeztetésüket.

Pártoljuk tehát ezeket az intézményeket, amelyekbe a magas kormány az erős és gazdag magyar iparnak magvát vetette el. Most, midőn az ifjuság pályaválasztás előtt áll, ne kényszerítsük az ügyes kezű és ipari pályára hajlammal bíró ifjainkat a tulzsufolt középiskolákba, ne neveljük szegény, tengődő és az iparos sorsát méltán irigylő napidíjasokat azokból, akik, ha iparosokká képeztenének ki, maguknak biztos megélhetést, a magyar iparnak pedig felendülést és virágzást biztosíthatnak.

S ne csak fiatalságunk szellemi ocsuját tereljük az iparos pályára, hanem juttassunk ennek azokból is, akik a rostán felül maradnak. Mert ne felejtjük el, hogy a munka nemesíti s hogy az előkelőség a termelő munka megbecsülésében nyilatkozik meg. Kövessük az angol és francia társadalmat, ahol már századokkal azelőtt a legelső családok ragadták magukhoz a jövedelmező ipari és kereskedelmi vállalatokat és megalapították nemzetök világra szóló és mindenek fölött uralkodó pénzbeli ipari hatalmát. E célból mindenek előtt rontsuk le azt az úgy közgazdasági, mint nemzeti szempontból egyaránt káros felfogást és előitéletet, amely a magyar társadalom némely köreiben még mindig az ipari s kereskedelmi foglalkozással szemben uralkodik. Család, iskola és a társadalmi felfogás egyaránt hassanak oda, hogy a magyar ifjuság nemes ambícióval és emelkedett kedvvel tóduljon az ipari pályára.

N-sz.

Az álarcz.

— Ez mégis borzasztó! — szól együnk, mikor letette az ujságot.

— Mi a borzasztó?

— Servières, tudod, az, akivel együtt jártunk a Nagy Lajos-liczeumba...

— Nos?

— Megölte magát. Föbelötte magát.

— Csakugyan ő róla írnak?

— Kétségkívül. Servières Louis, mérnök a gyarmatügyi miniszteriumban. Pedig olyan boldognak látszott! Szép felesége, gyönyörű gyermekei, jó hivatala, vagyona, mindene volt neki. S most egy pistolydurránás — és nincs többé.

— Szomorú dolog!

És sokáig beszélgettek róla. Mindenki csodálkozott az eseten. Olyan emberek, akik nem nagyon bátrak, mindig boszankodnak, ha valaki megöli magát. Az ilyen halál olyan, mint amikor az ember udvariatlanul, sőt gorombán és bucsuzás nélkül távozik tőlünk. Az öngyilkosság nem egyeztethető össze a jó társaság hagyományává vált szokásaival. S miért ölte meg magát ez a Servières is? Nem tudott senki róla valami olyas dolgot, ami miatt szerencsétlennek érezhette volna magát. Tehát élnie kellett volna. S mi jogon okozott kellemetlen meglepetést a barátainak és ismerőseinek?

Pierre barátunk, aki nagyon szeret töprengeni, természetesen ehhez az esethez is reflexiókat fűzött. Nyugodtan hallgattuk a megjegyzéseit, anélkül, hogy hogy unatkoztunk volna, mert igen kitűnő szivarokat szivtunk.

— Sohasem tudhatja az ember — szól Pierre — hogy mi rejtezik annak az embernek a lelkében, akiről azt hisszük, hogy minden gondolatát ismerjük. A derült tekintet mily gyakran csak álarcz s a nyugodt mozdulatok mily gyakran csak arra valók, hogy eltitkolják a lélekben dúló vihart. Néha meg-esik, hogy például az ember már husz év óta ismer valakit, ismeri az illetőnek minden szokását és minden hibáját s csak husz év múlva tudja meg valami jelentéktelen kis dologból, talán egy arczfuntorításból vagy egy mozdulatból, hogy ezt az embert teljesen félreismerte.

Nincs olyan véleményünk, amely legalább részben ne alapulna egy kis tévedésen; majdnem mindenben tévedünk, ha emberismeretről van szó; a nélkül, hogy akarnók: megcsaljuk magunkat és másokat is. Hányszor hallunk ilyen keserű kifakadásokat: — „Ah, mennyire csalódtam ebben az emberben! Egész más embernek hittem.“ De az emberek sohasem olyanok, amint nekünk hisszük őket. Olyanoknak képzeljük őket rendesen, amint nekünk tetszenek s aztán borzasztóan hat rájuk, hogy nem olyanok, mint amint nekünk képzeljük őket.

Pierre másik szivarra gyujtott.

— Nem is hinné az ember, pedig úgy van, hogy az ugynevezett közönséges, nyilt és őszinte embereket sokkal nehezebb kiismerni, mint a szenvedélyes, regényes gondolkozásu vagy gyöngye jellemű embereket. S leggyakrabban csalódik az ember azokban, akik megelégedetteknek és diszkrétnek látszanak. Ki tudja, Servières szívén is nem rágódott-e valami titkos féreg, amely végre is halálra marcangolta? Emlékszem egy ehhez hasonló esetre.

Jó barátságban voltam a férjjel is, a feleséggel

is. Nagyon gyakran összejöttünk s igen boldog házaspárnak tartottam őket. Az arczuk szinte ragyogott a szerelemtől, valahányszor együtt láttam őket. Az asszony mindig csak a férjét dicsérte s a férj feleségéről mindig valóságos elragadtatással és imádatlansággal beszélt. Mért ne lettek volna boldogok? A férj, mikor nőül vette azt az asszonyt, még szegény volt, de fáradhatatlanul dolgozott s szép állásba küzdötte fel magát. S nem tagadott meg a feleségétől semmit, bármit kívánt is. Ha rájuk gondoltam, mindig az jutott az eszembe, hogy ha egyáltalán van boldogság a földön, akkor ez a házaspár mindenestre boldog. Agglegény voltam, de az ő körükben szinte magam is kedvet kaptam a házasesetre. Mindig nagyon szívesen fogadtak, az asszony is csupa figyelem volt irántam s ha tőlük távoztam, mindig egészen el voltam érzékenydedve. Egyszer azonban...

Pierre egy pillanatra elhallgatott. Leverte a szivarja hamuját s aztán folytatta:

— Egyszer elhatározták, hogy kirándulnak Spanyolországba. „Ez lesz a nászutunk“, mondta tréfásan az asszony. S mily vidáman beszélték meg az utitervüket! Én is kedvet kaptam az utazásra. „Jöjjön ön is Spanyolországba s Madridban találkozhatunk.“ Megígérttem, szabadságot kértem s pár hét múlva Madridban voltam. Tudtam, hogy melyik szállóban laktak s oda szálltam én is. Éjjel érkeztem meg s az ő lakásukkal szomszédos szobát béreltem ki. Nem voltak otthon, színházba mentek. Megmondtam a személyzetnek, hogy el ne árulják a megérkezésemet, mert megakarom őket lepni.

Éjfél tájban zajt hallottam s erre eloltottam a gyertyát. Tudom meg lesznek lepetve, ha kopogtatok az ajtajukon, gondoltam magamban s már előre

127 kor. 16 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig H. Szentmártonban alpereseknél leendő eszközésére 1900. évi szeptember hó 3-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Oklándon, 1900. augusztus 12-én.

Pollák Ignác,
kir. b. vh.

2312—1900. szám.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi Zalogkölcson-intézet és betéti pénztár végrehajtónak, Lőrinczi Károly kolozsvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 340 kor. tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (az oklándi kir. jbiróság) területén levő, az oklándi 360. sz. tjkvben foglalt A+ 251. 252. hrsz. kertre 44 kor., 250/2. hrsz. kertre 82 kor., 369/1. hrsz. belsőre 1600 kor., továbbá a 460. sz. tjkvben A+ 1—7. rsz. ingatlanok B. 341 alatti jutalékára 22 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi október 3-ik napjának d. e. 9 órakor az alólirt tlkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.
H.-Oklánd, 1900. május 18-án.

Koncz kir. albiró helyett:

Gidófalvy,
kir. albiró.

Sz. 2573—1900.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gyarmathy Sándor örökösei végrehajtónak, Bencze Márton ügyvéd ügygondnok által képviselt, Lukács Áron és neje Balácsi Juliánna végrehajtást szenvedettek elleni 128 kor 80 fillér tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék (az oklándi kir. járásbíró) területén levő, sándorfalvi 26. sz. tjkvben foglalt A+ 83., 84. hrsz. belsőre 362 kor., 97. hrsz. kaszálóra 14 kor., 174. hrsz. legelőre 23 kor., 242., 243. hrsz. szántóra 9 kor., 306., 307. hrsz. kaszálóra 2 kor., 353. hrsz. szántóra 14 kor., 422. hrsz. szántóra 18 kor., 516. hrsz. legelőre 4 kor.,

565. hrsz. kaszálóra 5 kor., 615. hrsz. kaszálóra 3 kor., 777. hrsz. kaszálóra 9 kor., 874. hrsz. szántóra 16 kor., 916. hrsz. kaszálóra 21 kor., 952., 953. hrsz. szántóra 94 kor., 1033. hrsz. szántóra 24 kor., 1167. hrsz. szántóra 6 kor., 416—418. hrsz. szántóra 46 kor., 451. hrsz. kaszálóra 9 kor., 553. hrsz. legelőre 16 kor., 559. hrsz. kaszálóra 22 kor., 657. hrsz. szántóra 12 kor., 838. hrsz. szántóra 2 kor., 908. hrsz. szántóra 119 kor., 922. hrsz. szántóra 44 kor., 992. hrsz. szántóra 13 kor., 1165. hrsz. szántóra 25 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Sándorfalva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóságtól.
Oklándon, 1900. június hó 18-án.

Koncz Károly,
kir. albiró.

386—1900.
vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir. törvényszék 1900. évi 3326. sz. végzése következtében dr. Válcsik Ferencz ügyvéd által képviselt Derzs községi Hitelszövetkezet javára, Kelemen Mózes és társai ellen 260 kor. s

jár. erejéig 1900. évi június hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 710 kor. becsült következő ingóságok u. m.: I. Kányádi Kelemen Mózesnél 2 szekér, 2 malacz, 1 vaseke boronával; II. derzsi Ballok Istvánál 2 tinó, 2 ló; III. derzsi Keresztély Ferencznel 1 troherosta nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az okládi kir. jbiróság 1900. évi V. 226/2. sz. végzése folytán 260 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. márcz. 2. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 118 koronában bíróság már megállapított költségek erejéig Kányádon és Derzsben alpereseknél leendő eszközésére 1900. évi augusztus hó 28. napjának délelőtti 8—11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Oklándon, 1900. évi augusztus 14-én.

Pollák Ignác,
kir. b. végr.

Egy alig használt, kitűnő szerkesztű valódi angol Helical Premier Bicsikli eladó. — Csim e lap kiadóhivatalában megtudható.

Sz. 11,791—1900.

szb.

Pályázati hirdetmény.

A nagygalambfalvi körjegyzői állásra — mely következő javadalmazással van egybekötve: Évi fizetés 800 kor., anyakönyvvezetői tiszteletdíj 200 korona, lakbér 100 kor., irodai átalány 60 korona — pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket f. évi szeptember hó 20-áig hozzám annál bizonyosabban adják be, minthogy a később beérkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Székely-Keresztur, 1900. évi augusztus hó 15-én.

Gállfi Kálmán,
főszolgabíró.

Hirdetmény.

A ref. kollegium előjárósága az intézettel kapcsolatos konviktus részére a **hus-, kenyér- tej- és fűszercikk**ek szállítására pályázatot hirdet, megjegyezvén, hogy a mult isk. évben **husból** mintegy 9000 korona, **kenyérből** mintegy 4600 korona volt a fogyasztás.

Az ajánlatok **Szabó András** tanár konviktusi elnökhöz adandók bé f. hó 29-én déli 12 óráig, a kinél a pályázati feltételek is megtudhatók.

Székely-Udvarhelyt, 1900. augusztus hó 22-én.

A ref. koll. előjárósága.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés!

„Afroditin“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a

„Stearoptinum“ laboratoriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM“

(Olaj-sebtaasz) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtaasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezeséget vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.